

[Lynnerup Nielsen.]

virksomheder eller virksomheder, der er undergivet statskontrol. Vi mener, at de lige så godt kunne gå ind under bestemmelserne, således at det var ens for alle virksomheder, hvadenten de var private eller statsvirksomheder.

Tholstrup: Den højtærede handelsminister sagde i sin forelæggelsestale, at man tilstræbte en forenkling. Var det så ikke en idé at kigge lidt på de betegnelser i § 3, som slet ikke bruges i det praktiske liv, og måske komme af med dem? F. eks. er der ingen mennesker, der bruger myriameter eller metermil. Vidste de ærede medlemmer, at hektometer er hundrede meter, hvis de ikke havde læst det her? Og at en dam betyder decameter, og at det er 10 meter? Det tror jeg er noget, som de fleste medlemmer først er blevet klar over i dag. Hvis man skal forenkles loven, kunne jeg altså tænke mig, at man blev fri for nogle af disse udtryk. For flademål har man noget der hedder a, en ar, altså 100 kvadratmeter, og i rummål: kiloliter, hvilket er det samme som 1 000 liter, og man har noget, der hedder en dal, decaliter. En dal fuld af vand er altså 10 liter. I vægtstørrelser har man en dag — d-a-g, det betyder et dekagram —, ligesom man har decigram og centigram, medens man i praksis kun bruger kilogram, gram eller milligram.

Iøvrigt vil jeg henvisse til det, jeg sagde i forrige samling om dette lovforslag. Det, som det drejer sig om, er de fire midterste ord i øverste linie af § 7, om et eftersyn „mindst hvert 4. år“, som kun efter min mening vil være en indledning til en hyppigere prøve. Det kunne efter min mening erstattes med ordet stikprøve. Det må være tilstrækkeligt. Det har vi i øjeblikket. Man har ikke indtryk af, at der tiltrænges særlig kontrol på dette område. Vi ved jo, at de mennesker, der har størst interesse i, at vægten er i orden, er de folk, som skal veje med den, for hvis en vægt ikke vejer rigtigt, risikerer man lige så nemt at snyde sig selv som at snyde andre, og det med at passe på ikke at snyde sig selv, er de fleste temmelig godt med på at finde ud af. Det behøver man ingen lov til.

De tal, der af ministeren er angivet for omkostningerne, må derfor betragtes som værende altfor små, altfor optimistiske, og hvis man udvider kontrollen til kontrol hvert år i stedet for hvert 4. år, bliver de firedoblet, og vi kan måske komme ind på endnu hyppigere kontrol. Det vil jo give beskæftigelse til en hel masse kontrolanter.

Retsforbundet har netop i en skrivelse henvendt sig til de andre partier om medvirkning til besparelser, og så vil det være urimeligt at forlange, at vi skulle gå med til nye udgifter, navnlig når man som her intet får for pengene udover beskæftigelse til de folk, som man sætter til at kontrollere. Man måtte hellere lade disse folk forblive i produktive erhverv, så vi højnede levedoden i stedet for at sætte den ned ved at overflytte folk fra produktive til uproduktive formål.

Minister, fru Fanny Jensen: Når lovforslaget nu kommer til fornyet behandling i det høje ting, vil jeg håbe, at vi opnår et positivt resultat. Det er dog et såre berettiget krav, at enhver køber, der kommer ind i en forretning og skal købe en vare, er sikker på at få det kvantum, enten det nu er mål eller vægt, som han eller hun ønsker at købe, men hvis man ser i bilag B i lovforslaget fra i fjor, vil man klart se, at den vægtfejl, der der er opgivet for de justerede vægte, procentvis er temmelig høj, idet der står, at den er fra 2 op til 53 pct., og det samme gælder for de ikkejusterede vægte. Jeg vil derfor håbe, at man kan blive enig om at få det tekniske eftersyn, som her foreslås foretaget mindst hvert 4. år. Kontrollen og udgifterne herved vil sikkert ikke være større, end at de kan overkommes. I hvert fald ved jeg, at det vil glæde husmødrene, om man kan blive enig om, at dette lovforslag bliver til lov, idet man i husmoderkredse undrer sig over, at man ikke allerede i fjor kunne opnå enighed om et så rimeligt lovforslag som dette.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg vil gerne sige minister, fru Fanny Jensen tak for de bemærkninger, hun her har fremsat. Jeg er fuldstændig overbevist om, at disse ord har tolket, hvad de jævne husmødre landet over ville tænke om dette lovforslag, hvis de kendte det, og jeg håber, at ordene må blive bragt til deres kendskab.

Jeg skal iøvrigt takke de enkelte ordførere, der gik positivt ind for lovforslaget. Ikke mindst takker jeg den ærede ordfører for det konservative parti. Jeg forstod, at der her lød venlige toner, der tyder på, at vi kan få sagen gennemført i denne samling.

Det forekommer mig i virkeligheden at være ganske fantastisk, næsten ubegribeligt, at dette lovforslag, der er af ganske upolitisk karakter, udelukkende vedrørende noget rent teknisk og oven i købet vedrørende